

R O M A N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR. 555

Ședința publică din 1. octombrie 2006
 Președinte *Melenciu Marina*
 Judecător *Melenciu Florin*
 Judecător *Grigori Camelia*
 Grefier Melenciu Marina

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava**, cu sediul în mun. Suceava, str. Ștefan cel Mare, nr. 1, jud. Suceava împotriva sentinței nr. 555 din 01.10.2006 a Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal (dosar nr. 100/100/2006).

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședința publică din 1.10.2006, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta decizie și când, pentru a da posibilitatea intimatului să depună concluzii scrise, pronunțarea s-a amânat pentru astăzi, 12 octombrie 2006.

După deliberare,

C U R T E A,

Asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin decizia de impunere nr. 555/01.10.2006 având la bază Raportul de inspecție fiscală nr. 100/01.10.2006, organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, au impus unitatea verificată – *Stăruirea de Cercetare Dezvoltare pentru Biotehnologie Fălcișeni*, la plata unui debit suplimentar către bugetul de stat, debit în sumă de 2.234.206,92 lei – reprezentând TVA, dobânzi și penalități pentru perioada 17.09.2003 – 14.05.2004, când s-a reținut că unitatea a realizat venituri impozabile, generatoare de plata TVA.

Contestația formulată de unitate împotriva deciziei de impunere, a fost respinsă ca nefondată de către DGFP Suceava, prin decizia nr. 555/12.10.2006.

Împotriva deciziei, unitatea a formulat acțiune la instanța de contencios administrativ, conform Lg.554/2004. A solicitat admiterea acțiunii și anularea actelor financiar fiscale atacate. În motivarea acțiunii, reclamanta a precizat că în conformitate cu prev. art. 7 din Lg.290/2002 modificată prin OUG nr. 78/2003, aprobată cu modificări prin Lg.147/2004, unitățile de cercetare-dezvoltare (între care și ea), organizate fiind în institute, centre și stațiuni de cercetare, organizate ca instituții publice cu personalitate juridică în subordinea *Academiei de Științe Agricole și Păduri, Silvicultură și Pescărie*, nu sunt plătitoare de TVA, astfel cum se prevede și în art. 141 al.2 și art. 127 al.4,5,7 din Lg.571/2003 privind Codul Fiscal.

A mai susținut reclamanta, că produsele valorificate în perioada controlului fiscal (rachiuri naturale) au fost obținute de ea în cadrul activității sale de cercetare și dezvoltare, care nu este o activitate economică cu scop lucrativ, veniturile obținute fiind destinate finanțării activității de cercetare-dezvoltare, conform art. 14 lit. „f” din Lg.290/2002.

În cauză, intimata DGFP Suceava a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată, cu motivarea în principal, că reclamanta este plătitoare de TVA pentru veniturile realizate din activitatea de valorificare a produselor agricole rezultate din exploatarea suprafețelor de teren din administrarea sa (763 ha teren din care doar 504 ha sunt folosite în activitatea de cercetare-dezvoltare), în sensul art. 127 al.1 și 2 din Lg.571/2003. A mai precizat intimata, că art. 22² din OUG nr.78/2003 aprobată prin Lg.147/2004, nu se aplică reclamantei, deoarece acest text vizează scutirea de la plata TVA, numai a unităților de cercetare-dezvoltare reorganizate ca institute naționale sau publice, ceea ce nu este cazul reclamantei.

Investit cu soluționarea acțiunii, Tribunalul Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal prin sentința nr. 147/11.05.2004, a admis-o ca atare, a anulat actele financiar fiscale atacate și a exonerat reclamanta de plata sumei la care a fost impusă. În motivarea soluției, instanța a reținut că în speță sunt incidente prev. art. 22² din OUG nr.78/2003 modificată prin Lg.147/11.05.2004, text ce prevede scutirea de la plata obligațiilor bugetare a unităților de cercetare și dezvoltare ca institute naționale sau publice și care se aplică obligațiilor restante la data intrării în vigoare a legii – 14.05.2004.

Împotriva sentinței tribunalului, intimata DGFP Suceava a formulat recurs. În motivarea recursului, sentința a fost criticată pentru nelegalitate, recurenta invocând aplicarea greșită în cauză a disp. art. 22² din OUG 78/2003 modif. prin Lg.147/2004, față de situația că în cauză, reclamanta nu a făcut dovada reorganizării sale ca institut național sau instituție publică.

Reclamanta intimată a formulat întâmpinare la recursul declarat de intimată și a depus certificat de atestare fiscală (434) și adresa nr. 24/09.07.2004 a A.F.P. Fălticeni.

Motivele de recurs invocate, cu trimitere la prev. art. 304 (9) Cod proc. civ., sunt întemeiate:

Este real că în conformitate cu prev. art. 15 din Lg.290/2002 unitățile de cercetare-dezvoltare erau scutite de la plata TVA, însă acest text a fost modificat ulterior prin OUG nr.78/04.09.2003, care prevede că unitățile care desfășoară activități comerciale în vederea valorificării eficiente a rezultatelor cercetării-dezvoltării și a produselor realizate cu parteneri interni și externi pe baze contractuale, se înregistrează în Registrul Comerțului conform legii. Textul invocat se aplică de la data de 17.09.2003 și el stabilește astfel calitatea de plătitor de TVA a reclamantei, în sensul Lg.345/2002. OUG nr.78/2003 a fost aprobată prin Lg.147/2004, care la art. 22² statuează că înlesnirile reglementate se acordă numai unităților de cercetare-dezvoltare reorganizate ca institute naționale sau ca instituții publice conform art. II din OUG nr.78/22003. Cum pe de o parte reclamanta nu a făcut dovada reorganizării sale ca institut național sau ca instituție publică, iar pe de altă parte, obligațiile fiscale au fost stabilite pentru o perioadă începând cu data de aplicare a legii, respectiv 17.09.2003 -14. 05.2004, rezultă că reclamanta nu

beneficiază de prev. art. 22² din OUG nr.78/2003 și datorează TVA pentru veniturile realizate în această perioadă. Ca atare, certificatul de atestare depus de reclamantă, certificat ce atestă că la data de 21.04.2004 ea nu avea obligații bugetare constând în TVA, nu este relevant. Aceeași lipsă de relevanță în cauză, o prezintă și adeverința nr. 3724/20.04.2004 a A.F.P. Fălticeni, odată ce ulterior emiterii ei (și ulterior emiterii și a certificatului fiscal), au fost eliberate toate actele financiar-fiscale contestate: Raportul de Inspecție Fiscală nr. 311/09.02.2005, decizia de impunere nr. 311/09.02.2005 și decizia (jurisdicțională) a DGFP Suceava nr. 311/09.02.2005 – acte prin care organele fiscale, impunând-o pe reclamantă la plată, dezinț practic conținutul celor 2 înscrisuri.

De urmare a celor expuse, se va admite recursul intimatului, se va modifica sentința și în rejudecare, se va respinge ca nefondată, acțiunea.

Pentru aceste motive,

În numele LEGII,

DECIDE:

Admite recursul declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava**, cu sediul în mun. Suceava, str. Vălișoara, nr. 7, jud. Suceava împotriva sentinței nr. 41 din 21.04.2004 a Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată și în rejudecare, respinge ca nefondată acțiunea reclamantei.

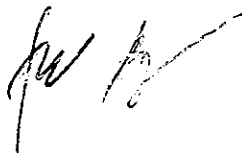
Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 27 octombrie 2005.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red. GC
Jud. Cozgară B.
Dact. MM
2 ex. – 18.10.2005